

Nr 106

Av herrar **Senander** och **Holmberg**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till viss bostadsförbättringsverksamhet.*

Under femte huvudtiteln, punkt 90, angående Bidrag till viss bostadsförbättringsverksamhet föreslår Kungl. Maj:t att anslaget för nästa budgetår skall utgå med 13 miljoner kronor. Innevarande budgetår är anslaget 22 miljoner kronor. Minskningen utgör följaktligen 9 miljoner kronor.

Anslaget avser att bestrida utgifterna för ränte- och amorteringsfria förbättringslån, statsbidrag till fiskarbostäder m. m. Fr. o. m. den 1 januari innevarande år skall även utgifter för bidrag till specialinredning av invalidlägenheter utgå från anslaget.

Det är sålunda ytterst angelägna behov som anslaget berör. Bostadsförbättringsbidragen har haft stor betydelse, särskilt på landsbygden, för upprustning av dåliga bostäder. Bidragen är behovsprövade och har hittills utgått vid en beskattningsbar inkomst av högst 5 000 kronor, vilket visar att de kommit verkligt behövande till godo. Den kraftiga anslagsminskning, som nu föreslås, kan inte undgå att betydligt minska möjligheterna för detta klientel att höja sin bostadsstandard.

Nedsättningen av anslaget bör även ses mot bakgrunden av att riksdagen tidigare beslutat att fr. o. m. den 1 januari i år sänka den räntefria stående delen av förbättringslånet, som hittills utgått med högst 8 000 kronor, till högst 4 000 kronor. Tillsammans med den föreslagna anslagsminskningen innebär detta en väsentlig försämring av villkoren för erhållande av bostadsförbättringslån.

Bostadsstyrelsen har föreslagit att inkomststrecket skall höjas från 5 000 till 6 000 kronor. Detta har bifallits i propositionen. Däremot har departementschefen icke tagit någon hänsyn till det av styrelsen angivna medelsbehovet. Med ledning av, såvitt vi kunnat finna, mycket noggranna beräkningar av behovet för nästkommande budgetår, föreslår bostadsstyrelsen ett anslag av 20 miljoner kronor. Därvid har styrelsen beräknat ett disponibelt belopp för innevarande budgetår av 28 690 000 kronor.

Departementschefen har för sin del anfört, att medelsbehovet under nästa budgetår kommer att minska bland annat på grund av att det räntefria lånets maximibelopp sänkts från 8 000 till 4 000 kronor. Detta synes oss vara en spekulation. Väl kan det tänkas att de oförmånligare lånevillkoren kan ha en viss sådan effekt. Men då bostadsförhållandena i stor utsträckning, synnerligast på landsbygden, är miserabla, tvingar behovet fram ett accepterande även av de försämrade lånevillkoren. För vår del tror vi därför

inte att någon större minskning av medelsbehovet inträffar, trots de försämrade lånevillkoren. Detta är även bostadsstyrelsens uppfattning. Inte ens statskontoret, som starkt brukar nagelfara myndigheternas anslagskrav, har funnit anledning till särskilt uttalande i anledning av bostadsstyrelsens beräkningar.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att det i statsverkspropositionen, femte huvudtiteln, punkt 90, Bidrag till viss bostadsförbättringsverksamhet, uppförda anslaget på 13 miljoner kronor i enlighet med bostadsstyrelsens förslag höjes till 20 miljoner kronor.

Stockholm i januari 1959

Knut Senander

Helmer Holmberg